

Sygn. akt I C 578/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : **SSO Dorota Stawicka-Moryc**

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Agencji (...) Sp. z o.o. w L.

przeciwko F. W.

o udzielenie informacji

I. zobowiązuje pozwanego do udzielenia stronie powodowej następujących informacji:

- a) danych umożliwiających identyfikację działek rolnych (w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności) wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był on posiadaczem w roku 2009;
- b) danych umożliwiających identyfikację działek rolnych (w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności) wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był on posiadaczem w roku 2010;
- c) czy pozwany w roku 2009 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „Wykaz odmian roślin chronionych wyłącznym prawem i wysokość opłaty hodowcy za wykorzystanie 1 kg materiału ze zbioru tych odmian do siewu w 2009 r.” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- d) czy pozwany w roku 2010 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „Wykaz odmian roślin chronionych wyłącznym prawem i wysokość opłaty hodowcy za wykorzystanie 1 kg materiału ze zbioru tych odmian do siewu w 2010 r.” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- e) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 1c) jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;
- f) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 1d) jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 1.337 zł zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Agencja (...) Spółka z o. o. z siedzibą w L. wniosła o tut. Sądu pozew, w którym domagała się zobowiązania pozwanego F. W. do udzielenia stronie powodowej informacji umożliwiających identyfikację działek rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był posiadaczem w roku 2009 i 2010;

czy pozwany w 2009 r. i 2010 r. korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie, który został załączony do pozwu, pod nazwą „Wykaz odmian roślin chronionych wyłącznym prawem i wysokość opłaty dla hodowcy za wykorzystanie

1 kg materiału ze zbioru tych odmian do siewu” jako materiału siewnego, jeżeli tak, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany, czy też z materiału takiego nie korzystał.

Uzasadniając swoje żądanie powodowa spółka wskazała, że jest organizacją hodowców w rozumieniu przepisów art. 23 – 23c ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian rodzin (Dz. U. z 2003 r., Nr 137 poz. 1300 ze zm). Działając we własnym imieniu, na rzecz wskazanych w pozwie spółek (hodowców roślin odmian chronionych), na podstawie art. 23 a ust 1-4 w/w ustawy strona powodowa wystąpiła do pozwanego z wnioskiem o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem, jako materiału siewnego. Strona powodowa wnioskowała do pozwanego o udzielenie tych informacji obejmujących lata 2009 i 2010. Pozwany jednak, pomimo wysyłanych do niego ponagieł, nie udzielił stronie powodowej żądanej informacji.

Strona powodowa podnosiła, że obowiązek udzielenia żądanej informacji wynika z przepisu art. 23 a ust 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Zgodnie z jego treścią, pozwany, jako posiadacz gruntów rolnych, zobowiązany jest na wniosek hodowcy lub organizacji hodowców (jakim jest strona powodowa) udzielić na piśmie informacji, o które wystąpił tj. dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Strony nie zawarły żadnej umowy odmiennie ustalającej ich obowiązki, a fakt przysługiwania hodowcom zrzeszonym w organizacji strony powodowej wyłącznego prawa do odmian objętych wnioskiem o udzielenie informacji ma charakter notoryjny, natomiast lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców (podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa) publikowana jest w jawnym rejestrze przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych w S.. W związku z tym, że pozwany nie wywiązał się ze swojego obowiązku i nie udzielił na rzecz powoda wymaganych informacji wytoczenie niniejszego powództwa stało się konieczne i zasadne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zapoznania się z aktami sprawy i analizy prawnej w kwocie 750zł, kosztów dojazdu samochodem własnym w kwocie 120zł oraz kosztów utraconego zarobku na sprawę w kwocie 200zł.

Pozwany zarzucił, że strona powodowa w sposób niezgodny z prawem pozyskała jego dane osobowe, a ponadto że jako osoba prywatna ma on prawo do prywatności i nie ma obowiązku do składania informacji komukolwiek poza instytucjami prawnie do tego ustanowionymi. Powód zarzucił także, że wbrew twierdzeniom strony powodowej roszczenie dochodzone w niniejsze sprawie ma charakter majątkowy skoro żądana informacja ma służyć naliczeniu opłaty i jej uiszczeniu na rzecz strony powodowej.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie I C 685/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo Agencji (...) sp. z o.o. w L. przeciwko F. W. o udzielenie informacji objętej żądaniem pozwu oraz zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego F. W. kwotę 181,56 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd I instancji uznał bowiem, że powodowi nie przysługuje legitymacja czynna, albowiem prawo do żądania informacji, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 26.06.2003 r. o ochronie prawnej roślin, przysługuje hodowcom, którzy mają także uprawnienia do kontroli gospodarstwa rolnego i pobierania opłat z tytułu odstępstwa rolnego.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2013 r., w sprawie I A Ca 288/13, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji strony powodowej, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 17.12.2012r. (I C 685/12), przekazując

sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania. Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska Sądu I instancji odnośnie braku legitymacji czynnej po stronie powodowej spółki. Sąd Apelacyjny wskazał bowiem, że ustawodawca przyznał określone uprawnienia organizacjom hodowców pod warunkiem wszakże, że hodowcy którym prawo to przysługuje, są w niej zrzeszeni. W takim wypadku to nie hodowca indywidualnie, ale organizacja, której jest członkiem, w jego imieniu realizuje owe uprawnienia i nie musi wykazywać się odrębnym upoważnieniem, bowiem sama przynależność do organizacji daje jej prawo dochodzenia określonych roszczeń. Tylko pobieranie przez organizację zrzeszającą hodowców opłaty na ich rzecz, jest uzależnione od zawarcia odrębnej umowy, o której mowa w art. 23 ust. 8 ustawy, z której uprawnienie to wynika. Roszczenie o udzielenie informacji przysługuje natomiast organizacji z mocy ustawy, a warunkiem jego dochodzenia jest wykazanie, że jej członkiem jest hodowca, któremu przysługuje wyłączne prawo do odmiany o którą zapytuje we wniosku. Oczywiście forma organizacyjna jest obojętna. W świetle powyższego, oddalenie powództwa z powodu braku legitymacji czynnej strony powodowej z uwagi na niewykazanie, że została upoważniona do działania w imieniu hodowców, w ocenie Sądu Apelacyjnego nie było trafne, a to powoduje, że nie została rozpoznana istota sprawy, co z mocy art. 386 § 4 k.p.c. skutkuje uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania celem ustalenia wszystkich przesłanek warunkujących uwzględnienie powództwa oraz odniesienia się do zarzutów stawianych przez pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa jest organizacją hodowców, w której zrzeszeni są następujący hodowcy:

- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,
- (...) z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o. o. - Grupa (...) z siedzibą w S.,
- (...) sp. z o.o. - Grupa (...) z siedzibą w S.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- (...) sp. z o. o. z siedzibą w Ł.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.,
- (...) Spółka (...) w B. C.-L.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.;
- (...) sp. z o.o. z siedzibą we W..

(dowód: odpis z KRS k. 35-38, lista wspólników Agencji (...) sp. z o.o. w L. za 2009, 2010 r., k. 11-12).

Strona powodowa, działając w imieniu własnym na rzecz w/w hodowców w pismach z dnia 26 czerwca 2010 r. wystąpiła do pozwanego F. W. z wnioskiem o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez

pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Powód wnioskował do pozwanego o udzielenie informacji za rok 2009 i 2010. W związku z tym, że pozwany nie udzielił odpowiedzi na przesłany mu wniosek, powód pismem z dnia 16.11.2011 r. zatytułowanym (...) wezwał ponownie pozwanego do udzielenia żądanych informacji za rok 2009 i 2010. Ponaglenia te pozostały bez odpowiedzi.

(dowód: wnioski o udzielenie informacji wraz z załącznikami i dowodami nadania k.13-23, ponaglenie z dnia 16.11.2011r. k.24).

Pozwany F. W. nie udzielił informacji, o które wnioskowała strona powodowa, uznając, że skoro nie od wielu lat nie prowadzi upraw rolnych, nie dotyczy go obowiązek informacyjny dotyczący wykorzystania odmian chronionych.

(fakt przyznany, przesłuchanie pozwanego, k. 260-261).

Hodowcom zrzeszonym w organizacji powoda przysługuje wyłączne prawa do hodowli odmian roślin, które zostały wymienione w załączniku do wniosku kierowanego do pozwanego. Lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców- podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa publikowane w jawnym rejestrze publicznym (księga wyłącznego prawa) przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych S..

(dowód: wykazy odmian roślin chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem hodowców oraz wysokość opłat dla hodowcy k. 15, 18,19).

Pozwany ma (...) lata, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 35 ha, którego jest właścicielem i które prowadzi od 1968 r. W początkowym okresie prowadzenia gospodarstwa rolnego powód pracował zawodowo, obecnie natomiast utrzymuje się wyłącznie z gospodarstwa rolnego. H. W.prowadzi hodowlę koni. Pozwany ogółem posiada 28 działek rolnych. Od około 15 lat pozwany obsiewa działki wyłącznie trawami, nie prowadząc żadnych upraw odmian roślin chronionych.

(dowód: przesłuchanie pozwanego, k. 260-261).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa, działając w imieniu własnym i na rzecz zrzeszonych w tej organizacji podmiotów wystąpiła z powództwem o zobowiązanie pozwanego do udzielenia pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Jako podstawę prawną swojego roszczenia wskazała przepis art. 23a ust 1-4 ustawy z dnia 26.06.2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2003, nr 137, poz. 1300 ze zm.).

Zgodnie z przywołanym przepisem, posiadacz gruntów rolnych (z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych o powierzchni mniejszej niż 10 ha), albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych, są obowiązani do przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru odmiany chronionej wyłącznym prawem, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Przepis ust 4 cyt. artykułu określa sposób i zakres udzielania tej informacji w sytuacji gdy strony w umowie nie określiły odmiennie swoich obowiązków.

Z zebranego przez Sąd materiału dowodowego wynika, że strona powodowa - Agencja (...) Sp. z o.o. w L., jako organizacja zrzeszająca hodowców o której mowa w art. 23 i 23 c ustawy o ochronie prawnej odmian roślin, jest podmiotem uprawnionym do pozyskiwania od posiadaczy gruntów rolnych informacji dotyczących wykorzystania do materiału siewnego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem. Wykładni pojęcia „organizacji hodowców” dokonał na potrzeby regulacji wspólnotowej Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z dnia 11 marca 2004 r., zapadłym w sprawie S. T. ((...)) ca W. J. (sygn. C-182/01). W orzeczeniu tym Trybunał uznał, że art. 3 rozporządzenia nr 1768/95 ma na celu umożliwienie posiadaczom odmian chronionych na szczeblu

unijnym zorganizowanie się w taki sposób, aby mogli oni skutecznie egzekwować swoje prawa wynikające z art. 14 rozporządzenia nr 2100/94. Oznacza to zatem, że hodowcy mogą podejmować określone działania indywidualnie, kolektywnie, a także przez powołaną do tego organizację.

Jak wynika z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów w postaci odpisu KRS oraz wykazu wspólników, wszyscy wspólnicy tej spółki są hodowcami roślin uprawnych. Powyższa okoliczność pozwala zatem stwierdzić, że strona powodowa zalicza się do organizacji hodowców w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie prawnej odmian roślin.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy bezsporne było, że zrzeszonym w ramach strony powodowej hodowcom przysługuje wyłączne prawo do zbioru odmian roślin chronionych opisanych we wnioskach skierowanych do pozwanego. Inni hodowcy mogą korzystać z nasion objętych tą ochroną na zasadzie tzw. odstępstwa rolnego to jest po uiszczeniu opłaty licencyjnej. Zatem informacja, o której mowa w art. 23 a ustawy i której udzielenia domagał się powód, ma zapewnić licencjonowanym hodowcom możliwość kontroli ilości zastosowanego materiału do siewu i wymiaru należnej z tego tytułu opłaty.

Stosownie do treści art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin (dalej ustawą o o.p.o.r.) posiadacz gruntów rolnych może, za opłatą uiszczaną na rzecz hodowcy, używać materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem, jeżeli materiał ten uzyskał w posiadanym gospodarstwie rolnym i użyje go na terenie tego gospodarstwa rolnego, z zastrzeżeniem ust. 3. Z ust. 7 powołanego artykułu wynika, że organizacja hodowców ma uprawnienie do pobierania tejże opłaty na rzecz hodowcy który jest jej członkiem, po zawarciu umowy z tym hodowcą. Tym samym do pobierania opłat uprawnieni są hodowcy oraz ich organizacje przy spełnieniu warunku członkostwa i zawarcia umowy.

Ustalenie wysokości należnej hodowcy opłaty za wykorzystanie odmian chronionych prawem wyłącznym możliwe będzie najczęściej dopiero po uzyskaniu od posiadaczy gruntów informacji dotyczącej tego, czy i w jakim zakresie wykorzystuje on materiał ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy o o.p.o.r., jako materiał siewny. W tym celu ustawodawca w art. 23a ustawy o o.p.o.r. wprowadził regulację, zgodnie z którą posiadacz gruntów rolnych, z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych określonego w art. 23 ust. 3, albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych ma obowiązek przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Z przepisu tego jednoznacznie wynika zatem uprawnienie organizacji zrzeszającej hodowców do żądania określonych w ustawie informacji, mających wpływ na wysokość opłaty licencyjnej za wykorzystanie do materiału siewnego materiału ze zbioru roślin chronionych wyłącznym prawem. Przyznanie organizacji hodowców uprawnienia do występowania z wnioskiem o udzielenie informacji, nie jest uzależnione od zawarcia między tą organizacją a zrzeszonym w niej członkiem stosownej umowy, jak to ma miejsce w przypadku pobierania opłat licencyjnych (art. 23 pkt 7 ustawy o o.p.o.r.).

Tym samym, jak orzekł Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie I ACa 288/13, dla wykazania legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa informacyjnego strona powodowa winna udowodnić, że jest organizacją hodowców

w rozumieniu ustawy oraz że zrzesza ona hodowców, którym przysługują wyłączne prawa do odmian, których dotyczy żądanie. Uprawnienie to jest roszczeniem materialnoprawnym wynikającym z art. 23a ust. 1 u.o.p.o.r. Uznając zatem, że w realiach przedmiotowej sprawy strona powodowa niewątpliwie wykazała powyższe przesłanki, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu przesądził, że stronie powodowej przysługuje legitymacja czynna do dochodzenia roszczenia informacyjnego przeciwko pozwanemu.

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym Sąd ustalił, że pozwany F. W. jest posiadaczem gospodarstwa rolnego o pow. większej niż 10 ha. Na działkach rolnych, wchodzących w skład tego gospodarstwa pozwany od ok. 15 lat nie prowadzi żadnych upraw roślin, albowiem zajmuje się on wyłącznie hodowlą koni. Pozwany stanowczo podkreślał na rozprawie, że posiada tylko grunty, na których są łąki i pastwiska, nie prowadzi natomiast

żadnych upraw roślin odmian chronionych. W ocenie Sądu, wbrew stanowisku pozwanego, sam fakt nie korzystania z odmian chronionych, nie wyłącza istnienia po jego stronie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 23a ustawy o o.p.o.r. Obowiązek ten dotyczy bowiem wszystkich posiadaczy gruntów rolnych, z wyłączeniem wyjątków wymienionych w art. 23 ust. 3 ustawy. Sam fakt zatem, że powód nie prowadzi żadnych upraw roślin, sam przez się nie wyłącza udzielenia przez pozwanego na wniosek strony powodowej informacji w tym przedmiocie. W tej sytuacji, obowiązkiem pozwanego było poinformowanie strony powodowej o tym, jaka jest powierzchnia jego działek oraz wskazanie, że nie korzystał on z odmian chronionych w okresie, którego dotyczył wniosek. Udzielenie stronie powodowej żądanej informacji umożliwi jej bowiem ustalenie czy i ewentualnie w jakim zakresie zrzeszonym w niej hodowcom przysługują opłaty licencyjne za korzystanie z odmian ujętych w zbiorze. Fakt niekorzystania przez pozwanego z odmian chronionych nie przesądza zatem o braku obowiązku informacyjnego, lecz jedynie decyduje o braku podstaw do obciążenia pozwanego jakąkolwiek opłatą licencyjną.

Zakres udzielanej informacji określony został w art. 23a ust. 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Przepis ten ma zastosowanie w niniejszej sprawie, ponieważ strony nie wiąże żadna umowa, która określałaby odmiennie ich obowiązki. Zgodnie z tym przepisem, pozwany zobowiązany był - na wniosek strony powodowej - do podania informacji, które obejmowały m.in. dane umożliwiające identyfikację posiadacza gruntów rolnych oraz działek rolnych, w rozumieniu odpowiednich przepisów oraz do złożenia oświadczenia o wykorzystaniu bądź niewykorzystaniu materiału ze zbioru odmian roślin chronionych, a w przypadku skorzystania z takiego materiału również do wskazania ilości tego materiału wykorzystanego jako materiał siewny.

Strona powodowa, wykonując swoje uprawnienie w zakresie uzyskiwania powyższych informacji, wysłała pozwanemu wnioski, żądając udzielenia informacji w zakresie wykorzystania przez niego w latach 2009 i 2010 materiału ze zbioru odmian roślin chronionych. Integralną częścią tych wniosków był załącznik obejmujący listę odmian chronionych, do których wyłączne prawo posiadali zrzeszeni w jego organizacji hodowcy wraz z wskazaniem stawek opłaty licencyjnej. Wnioski te spełniały wymogi art. 23 a ust 2 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin dotyczące elementów wniosku. Mimo dwukrotnego wezwania, a także ponagień, pozwany swojego obowiązku nie wykonał, co przyznał w trakcie przesłuchania przed Sądem.

Mając więc powyższe okoliczności na względzie, Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne i na podstawie wyżej wskazywanych przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, nakazał pozwanemu udzielenia informacji które szczegółowo określone zostały w punkcie I sentencji wyroku.

Podniesione przez pozwanego w odpowiedzi na pozew oraz na rozprawie argumenty, nie mogły wpłynąć na inną ocenę Sądu, albowiem były one całkowicie bezzasadne. Pozwany podniósł m in., że strona powodowa w sposób niezgodny z prawem pozyskała jego dane osobowe, a ponadto że jako osoba prywatna ma on prawo do prywatności i nie ma obowiązku do składania informacji komukolwiek poza instytucjami prawnie do tego ustanowionymi. W ocenie Sądu, żądanie informacji będących przedmiotem procesu, do uzyskania których strona powodowa została należycie umocowana, nie może naruszać dobra osobistego pozwanego w postaci jego prawa do prywatności. Ujawnienie informacji dochodzonych pozewem w żadnej mierze nie wchodzi bowiem w zakres danych, należących do sfery prywatności. Prywatność człowieka obejmuje w szczególności zdarzenia związane z życiem rodzinnym, stanem zdrowia, przeszłością, sytuacją majątkową, w tym także uzyskiwanymi dochodami. Żądanie zatem przez podmiot posiadający do tego stosowną legitymację, udzielenia informacji, których zakres został szczegółowo zdefiniowany w ustawie i ograniczony celem, jakim jest ustalenie obowiązku ponoszenia opłaty licencyjnej na rzecz uprawnionego podmiotu, zdaniem Sądu jest działaniem zgodnym z prawem, które nie może być odczytywane jako bezzasadna ingerencja w cudzą prywatność. W świetle powyższego, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na koszty zasądzone w punkcie II sentencji wyroku składają się: opłata sądowa w kwocie 30 zł, opłata od apelacji w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w I i II instancji w łącznej kwocie 1260 zł (840 zł+420 zł) /zgodnie z § 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.../, oraz koszty udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.